

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การพัฒนาเครื่องมือ

1.1 การพัฒนาชุดกิจกรรม

1.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. การดำเนินการวิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาเครื่องมือ

การพัฒนาชุดกิจกรรม การพัฒนาและหาคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยพิจารณาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยสร้างชุดกิจกรรมจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 ครอบครัวของฉัน

แผนการเรียนรู้ที่ 1 ครอบครัวของฉัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้

4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้ด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

bàbà māmā gē ge jiě jie dì dì
 爸爸 คุณพ่อ แม่ แม่ คุณแม่ พี่ชาย พี่สาว น้องชาย

mèi mei wǒ nǐ yǒu shén me rén hé
 妹妹 น้องสาว ฉัน คุณ มี อะไร คน และ

2. สนทนา

xiǎoměi nǐ jiā yǒu shén me rén
 小美 :你家有什么人? ครอบครัวคุณมีใครบ้างคะ

xiǎomíng wǒ jiā yǒu bàbà hé wǒ
 小明 :我家有爸爸和我。ครอบครัวฉันมีคุณพ่อ คุณแม่ และฉันค่ะ

แผนการเรียนรู้ที่2 อาชีพของบุคคลในครอบครัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในครอบครัวได้
2. ฟังและพูดประโยคเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลในครอบครัวได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของบุคคลในครอบครัวได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

lǎo shī yī shēng xué sheng jūn rén
 老师 ครู, อาจารย์ 医生 หมอ 学生 นักเรียน 军人 ทหาร

shāng rén hù shì shì xiǎng dāng
 商人 นักธุรกิจ 护士 พยาบาล 是 เป็น 想 อยาก 当 เป็น(ตำแหน่ง)

2. ประโยค

bàbàshì shāng rén
 爸爸是商人, คุณพ่อเป็นนักธุรกิจ

mā mā shì lǎo shī
 妈妈是老师, คุณแม่เป็นครู

wǒ shì xué shēng
 我是学生。ฉันเป็นนักเรียน

wǒ xiǎng dāng yī shēng
 我想当医生。ฉันอยากเป็นหมอ

แผนการเรียนรู้ที่ 3 สถานที่ท่องเที่ยวที่ครอบครัวไปพักผ่อนในวันหยุด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ครอบครัวไปพักผ่อนในวันหยุดได้

2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวได้

3. เขียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวได้

4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

gōng yuán

公 园

สวนสาธารณะ

dòng wù yuán

动 物 园

สวนสัตว์

sì miào

寺 庙

วัด

shāng chǎng

商 场

ห้างสรรพสินค้า

yóu lè chǎng

游 乐 场

สวนสนุก

fàng jià

放 假

วันหยุด

qù

去

nǎ lǐ

哪 里

ไหน

2. สนทนา

xiǎomíng

小 明

:

nǐ fàng jià qù nǎ lǐ

你 放 假 去 哪 里 ?

วันหยุดคุณไปไหนคะ

xiǎoměi

小 美

:

wǒ qù gōng yuán

我 去 公 园

。ฉันไปสวนสาธารณะค่ะ

ชุดกิจกรรมที่ 2 ร่างกายของฉัน

แผนการเรียนรู้ที่ 1 ใบหน้าของฉัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และ บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับใบหน้าได้

2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับใบหน้าได้

3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับใบหน้าได้

4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

yǎnjīng

眼 睛

ตา

ěrdōu

耳 朵

หู

kǒu

口

ปาก

bízi

鼻 子

จมูก

méimáo

眉 毛

คิ้ว

tóufà zhè shì shénme
头发 这是 什么 อะไร

2. สนทนา

xiǎo míng zhè shì shénme
小明 : 这是 什么 ? นี่คืออะไรคะ

xiǎo měi zhè shì kǒu
小美 : 这是 口 。 นี่คือนปากค่ะ

แผนการเรียนที่ 2 ร่างกายของฉัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

shǒu jiǎo gēbo jiān tuǐ yāo
手 มือ 脚 เท้า 胳膊 แขน 肩 หัวไหล่ 腿 ขา 腰 เอว

ma bú
吗 ไหม 不 ไม่

2. สนทนา

xiǎo měi zhè shì shǒu ma
小美 : 这是 手 吗 ? นี่คือนมือ ไหมคะ

xiǎo míng bú shì zhè shì jiǎo shì zhè shì shǒu
小明 : 不是 , 这是 脚 。 / 是 , 这是 手 。 ไม่ใช่ นี่คือนเท้า /
ใช่ นี่คือนมือค่ะ

แผนการเรียนที่ 3 การออกกำลังกาย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการออกกำลังกายได้
2. ฟังและพูดคำศัพท์เกี่ยวกับการออกกำลังกายได้
3. ร้องเพลงเกี่ยวกับการออกกำลังกายพร้อมกับการแสดงท่าทางประกอบได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

zuò zǎo cāo shēn wān tī
 做 早 操 การออกกำลังกายตอนเช้า 伸 ขึ้น 弯 弓 踢 เตะ

tiào shēn tǐ
 跳 กระโดด 身 体 ร่างกาย

2. เพลง

wǒ men dōu lái zuò zǎo cāo shēn shēn bì wān wān yāo tī tī tuǐ
 我 们 都 来 做 早 操 。 伸 伸 臂 ， 弯 弯 腰 ， 踢 踢 腿 ，
 bèng bèng tiào tiān tiān duàn liàn shēn tǐ hǎo
 蹦 蹦 跳 ， 天 天 锻 炼 身 体 好 。 ทุกคนออกกำลังกายตอนเช้า
 ด้วยกัน ขึ้นมือ 弓 เตะ ทำ กระโดด การออกกำลังกายทุกวันเพื่อสุขภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 3 สีสันและเครื่องแต่งกาย

แผนการเรียนรู้ที่ 1 สี

จุดประสงค์การเรียนรู้การสอน

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับสีได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

yán sè hóng sè huáng sè lán sè lǜ sè
 颜 色 สี 红 色 สีแดง 黄 色 สีเหลือง 蓝 色 สีฟ้า 绿 色 สีเขียว

hēi sè bái sè nà shì
 黑 色 สีดำ 白 色 สีขาว 那 是 นั่นคือ

2. สนทนา

xiǎo měi zhè shì shén me yán sè
 小 美 : 这 是 什 么 颜 色 ? นี่คือนี้อะไรคะ

xiǎo míng zhè shì hóng sè
 小 明 : 这 是 红 色 。 นี่คือนี้อะไรคะ

xiǎo měi nà shì shén me yán sè
 小 美 : 那 是 什 么 颜 色 ? นั่นคือนี้อะไรคะ

xiǎo míng nà shì bái sè
 小 明 : 那 是 白 色 。 นั่นคือนี้อะไรคะ

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เครื่องแต่งกาย

จุดประสงค์การเรียนรู้การสอน

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ ส่วนประกอบเครื่องแต่งกายได้

2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้

3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้

4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

qúnzi xiézi wàzi chèn yī kùzi màozi
裙子 กระโปรง 鞋子 รองเท้า 袜子 ถุงเท้า 衬衣 เสื้อเชิ้ต 裤子 กางเกง 帽子

xǐhuān
หมวด 喜 欢 ชอบ

2. สนทนา

xiǎomíng nǐ xǐhuān shén yāo yán sè de kùzi
小明 : 你 喜 欢 什 么 颜 色 的 裤 子 ? คุณชอบกางเกงสีอะไรคะ

xiǎoměi wǒ xǐhuān hēi sè de kùzi
小 美 : 我 喜 欢 黑 色 的 裤 子。 ฉันชอบกางเกงสีดำค่ะ

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องแต่งกายตามฤดู

จุดประสงค์การเรียนรู้การสอน

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายตามฤดูได้

2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายตามฤดูได้

3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายตามฤดูได้

4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนานได้

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

duǎn kù wài yī yǔ yī
短 裤 กางเกงขาสั้น 外衣 เสื้อกันหนาว 雨衣 เสื้อกันฝน

xù shān chuān yǔ jì rè jì dōng jì
T 恤 衫 เสื้อยืด 穿 สวม 雨 季 ฤดูฝน 热 季 ฤดูร้อน 冬 季 ฤดูหนาว

2. สนทนา

xiǎoměi nǐ rè jì chuān shén me

小美：你热季穿什么？คุณสวมอะไรในฤดูร้อนคะ

xiǎomíng wǒ chuān duǎn kù

小明：我穿短裤。ฉันสวมกางเกงขาสั้นค่ะ

ชุดกิจกรรมที่ 4 อาหารและเครื่องดื่ม

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เครื่องดื่ม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชนิดของเครื่องดื่มได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับชนิดของเครื่องดื่มได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชนิดเครื่องดื่มได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

shuǐ niú nǎi guǒ zhī chá kā fēi hē
 水 น้ำ นม 果汁 น้ำผลไม้ ชา กาแฟ ดื่ม

2. สนทนา

xiǎomíng nǐ yào hē shén me

小明：你要喝什么？คุณจะดื่มอะไรครับ

xiǎoměi wǒ yào hē shuǐ

小美：我要喝水。ฉันจะดื่มน้ำค่ะ

แผนการเรียนรู้ที่ 2 ผลไม้แสนอร่อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับผลไม้ได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

xīguā mùguā píngguǒ júzi
 西瓜 แตงโม 木瓜 มะละกอ 苹果 แอปเปิ้ล 桔子 ส้ม

xiāngjiāo pútáo chī shuǐguǒ
 香蕉 ถั่ว 葡萄 องุ่น 吃 水果 ผลไม้

2. สนทนา

nǐ xǐ huān chī shén me shuǐ guǒ

小明：你喜欢吃什么水果？คุณชอบทานผลไม้อะไรคะ

wǒ xǐ huān chī píng guǒ

小美：我喜欢吃苹果 ฉันชอบทานแอปเปิ้ลค่ะ

แผนการเรียนที่ 3 อาหารเช้า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารเช้าได้
2. ฟังและพูดสนทนาเกี่ยวกับอาหารเช้าได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารเช้าได้
4. ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

zǎo fàn

早饭 อาหารเช้า

miàn bāo

面包 ขนมปัง

kǎo jī

烤鸡 ไก่ย่าง

jī dàn

鸡蛋 ไข่

mǐ fàn

米饭 ข้าว

miàn tiáo

面条 บะหมี่

mǐ fěn

米粉 ก๋วยเตี๋ยว

2. สนทนา

xiǎo míng nǐ zǎo fàn chī shén me

小明：你早饭吃什么？คุณทานอะไรเป็นอาหารเช้าคะ

xiǎo měi wǒ chī mǐ fàn hē shuǐ

小美：我吃米饭，喝水。ฉันทานข้าวและดื่มน้ำค่ะ

4. ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

4.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม แผนการสอน และสิ่งที่ครูต้องเตรียม แบบฝึกหัดระหว่างเรียน/ เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน /เฉลย

- 4.2 แผนการเรียนแต่ละแผนมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

- 4.2.1 สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้

- 4.2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

- 4.2.2.1 ขั้่นนำเสนอ

- 4.2.2.2 ขั้่นฝึก

- 4.2.2.3 ขั้่นนำไปใช้

- 4.2.2.4 ขั้่นสรุป

4.2.3 การวัดและประเมินผล

4.2.4 สื่อการเรียนการสอน

4.2.5 แบบฝึกหัด

5. นำชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำชุดกิจกรรมที่แก้ไขและเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์, ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์เกษิน เสี้ยว ตาน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของของจุดประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ ในการให้คะแนนเป็นจัดอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 69 - 70) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 100) มีความหมาย

ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ได้ค่าดัชนีเท่ากับ 4.36 จัดว่าเหมาะสมมาก

6. การนำผลการประเมินชุดกิจกรรมจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงชุดกิจกรรม ซึ่งสรุปข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญได้ ดังนี้

- 6.1 ตัวหนังสือภาษาจีนควรมีพินอินกำกับ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น
- 6.2 แก้ไขการพิมพ์ที่ผิดพลาด
- 6.3 แก้ไขกิจกรรมบางเรื่องที่มีความยาก-ง่ายเกินไป
- 6.4 ปรับปรุงแผนการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนและมีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น

6.5 ตัดเนื้อหาบางส่วนทิ้งเพราะมีมากเกินไป

6.6 ปรับปรุงภาพบางภาพให้เหมาะสม สามารถสื่อได้ชัดเจน

7. การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยนำไปทดลองดังนี้

7.1 ทดลองแบบเดี่ยว นำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่ม 1:1 จำนวน 3 คน จำนวน 3 กลุ่ม เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านภาษา ขั้นตอนการเรียนรู้ ความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของเวลาต่อกิจกรรมแต่ละชุดการเรียนรู้ โดยสังเกตพฤติกรรม พร้อมกับบันทึกข้อบกพร่องและ ปัญหาต่าง ๆ

จากการทดลองในขั้นนี้ นักเรียนบางคนยังสงสัยในกิจกรรมนี้บ้าง ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เพราะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เคยได้ปฏิบัติมาก่อนและไม่เข้าใจบัตรคำสั่ง ครูต้องอธิบายอีกครั้งหนึ่งให้นักเรียนได้เข้าใจ นักเรียนจึงสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันไปพร้อมกับครูได้ เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่อหนึ่งชุดจะมากกว่าเวลาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากใช้เวลานานในการอธิบายการใช้ชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจแล้วจดบันทึกไว้ จากนั้นผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยปรับปรุงภาษาที่ใช้ในบัตรคำสั่งให้เข้าใจง่ายขึ้น

7.2 ทดลองแบบกลุ่ม นำชุดกิจกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มย่อย 6 คน จำนวน 1 กลุ่มเพื่อหาข้อบกพร่องของชุดกิจกรรม โดยสังเกตพฤติกรรม แล้วบันทึกข้อบกพร่องปัญหาต่าง ๆ

จากการทดลองในขั้นนี้ นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้โดยใช้เวลาน้อยกว่าการทดลองรายบุคคล นักเรียนสามารถภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ในการทดลองขั้นนี้ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกัน ส่วนนักเรียนบางคนที่ยังไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดี ครูก็เข้าไปช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้เป็นรายบุคคล

7.3 ทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน

การทดลองในขั้นนี้ นักเรียนส่วนมากให้ความร่วมมือในการประกอบกิจกรรมดีมาก นักเรียนที่เรียนเก่งจะปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยความสามารถ เมื่อมีข้อสงสัยใด ๆ นักเรียนจะใช้วิธียก

มือขึ้นสอบถามครูจึงเข้าไปให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจเรียน ซึ่งจะเป็นส่วนน้อย ครูจึงต้องให้ความสนใจกับนักเรียนกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก คอยดูแลช่วยเหลือในการประกอบกิจกรรม ให้กำลังใจ คอยซักถามปัญหา อธิบายวิธีการทำกิจกรรมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แล้วนำผลการทดลองมาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ
2. คัดชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3. สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งจัดทำโครงสร้างของข้อสอบจำนวน 60 ข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีวิธีการตรวจให้คะแนนแบบถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบจำนวนภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหา
5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับที่ได้ตรวจสอบชุดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของข้อสอบแต่ละข้อกับข้อสอบ โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

เกณฑ์การคัดเลือกคือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .5 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า .5 นำไปปรับปรุงหรือตัดออก จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ผลปรากฏว่าข้อจำนวน 60 ข้อใช้ได้ทุกข้อ ไม่ต้องแก้ไข

6. หาคะแนนจุดตัด โดยใช้เทคนิคของแองกอฟ ซึ่งได้จากการพิจารณาของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์เสียน เสี่ยว ตาน อาจารย์หลี่ จวย อาจารย์เจ้า จิ่ง โดยพิจารณาว่า นักเรียนที่มีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดตามเนื้อหาข้อสอบ แต่ยอมรับได้มีความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบ แต่ละข้อถูกเป็นเท่าไร

7. นำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนเรื่องชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาจีนขั้นพื้นฐานมาแล้ว เพื่อหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายชื่อ

8. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายชื่อ โดยใช้ดัชนีของเบรนนอน

9. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .24 - .78 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .24 - .73 จำนวน 40 ข้อ เพื่อให้เหมาะกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์

10. นำแบบทดสอบที่คัดเลือก ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน โดยได้ค่าความเชื่อมั่น .82

การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดเจตคติ
2. สร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และ ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ โดยมีความทั้งทางบวก และทางลบ

3. กำหนด น้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละตามเกณฑ์ดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวกและทางลบให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้ 5 คะแนน

ใช้เกณฑ์แปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 24) เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติ

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับที่ได้ตรวจสอบชุดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ .5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแต่ละข้อให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

5. นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาหาความเชื่อมั่น ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient ของ (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .86

6. นำแบบวัดเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre Test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการสอนด้วยตนเอง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลา

ในการสอน ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง

3. เมื่อนักเรียนจบชุดกิจกรรมแต่ละชุดแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำชุดกิจกรรมเพื่อนำคะแนนไปหาประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก

4. ทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post Test) หลังเรียน เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์และหาประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการทดลองมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมา หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานหลังเรียนและก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการ ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการทดลองมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป